

Notes synonymiques (DIPT.)—J.—J. KIEFFER. Bulletin de la Soc. entomol. de France, n.º 1, 1921, p. 7. Paris.—L'autor indica tres canvis de noms de dípters dels quals ens interessa apuntar aquí:

Culicoides flaviventris Abreu, 1918 (non Gœtgebeuer, 1910.—*Culicoides Abreui*, nom. nov.—A. CODINA.

Contribució a l'estudi dels terrenys triàsics de la província de Tarragona. SALVADOR VILASECA. Opuscle de 66 pàgines amb 3 làmines 11 figures i 1 croquis geològic. Barcelona 1920.—Constitueix aquest treball del nostre volgut company i secretari una bella síntesis de la geologia triàsica de la comarca del Camp, Priorat i Prades. Es fruit de una sèrie d'excursions per aquelles agrestes serres, portades a cap amb l'alta mira de conèixer desinteressadament la comarca i aquest propòsit, quasi creiem, sigui dels únics treballs que així s'han fet, per lo que és més de lloar. La seua intuïció i esperit geològic es manifesta amb la sencillesa que exposa els fets que s'han presentat a llur consideració.

Després de una breu introducció on s'exposa l'objecte i extensió del treball, s'anoten les publicacions sobre la geologia triàsica de la comarca d'En Verneuil, Bauzá, Gombau, Mallada, Almera, Faura, aixis com les notes paleontològiques sobre la fauna, degudes a Archiac, Neumayr, Mojsisowicz, Tornquist, Wurm, Lambert, etc...

A la delimitació geogràfica del Camp de Tarragona segueix la orografia de la comarca juntament amb sa hidrografia, tributària ja de l'Ebre, ja del Francolí, existint algunes corrents directes al Mediterrani.

Estableix la relació dels dipòsits triàsics amb els estrats subjacents del Culm, descobert per l'autor, granit, i altres roques paleozoiques i els nivells superiors amb el juràssic inferior i mitjà, cretàic inferior oligocènic, miocènic, pliocènic, i quaternari.

La sèrie completa té uns 600 metres dels que corresponen al vengia 100 m., al virglorià 100, al Ladinià 200, i al keuper 200.

En les descripcions locals fa esment del clap de l'Almuçara, clapisses de Castellvell, i clap de Coldejou.

Fa resaltar la particularitat dels terrenys triàsics catalans, que de una part tenen caràcters de la formació alpina i per altra de la germànica, impossibilitant la comparació estratigràfica i motivà que Wurm els agrués en sa *Mischzone*.

Al tractar de la tectònica anota la presència de l'anticlinal del Priorat que ha separat el triàsic de la Figuera del de la serra del Pradell; segurament a aquest anticlinal es deu la bifurcació de la formació Juràssica en la comarca extrem-occidental de la província. La part occidental, com ho demostra la fauna pelàgica de Mora i Pradell, formaria un geosinclinal: els trastorns tectònics, posteriors al plegament hercinià corresponent al paleozoic superior han estat sempre relacionats amb el primitiu plegament i finalment al enfondrament litoral esguí la transgressió miocènica que comproba l'autor en alguns paratges de la comarca,

Al parlar de les ofites, fa notar que falten en el clap de l'Almuçara i i solament aparèixen al S. del clap de Coldejou i en les vessants N. de Cardó.

En l' estudi de les espècies fòssils recollides esmentem: *Protrachyceras* cf. *Vilanovae* d'Archiac, espècie nova per la localitat, *Myophotispis* n. sp. de Pradell, *Nucula gregaria* Munster, nova per a Catalunya del mulcheshalk inferior de la Trona (Almuçara - Albiol), *Anaulocidaris Faurai* Lambert nova espècie triàssica del Mas Monet (Pratdip) i altres citant en conjunt 17 gèneres, quasi tots ells nous per la localitat.

La bibliografia compren fins 63 publicacions que han sigut acuradament visades per l' autor i en la cartografia anota fins 15 mapes dels que 8 són geològics.

Les primoroses fototípies que acompanyen a aquesta monografia es refereixen a diversos jaciments esmentats en el cos del treball i alguns fòssils recollits. Un quadre del sincronisme del triàssic de Tarragona, Mediterrani occidental, Alps orientals del Sud i Alemanya clou, juntament amb un esbòs geològic de la part central de la província de Tarragona a escala 1/200.000, aquest bell estudi, que acredita una volta més la laboriositat de l' autor a qui preguem continuï honorant-nos amb aparició de semblants treballs. — J. R. BATALLER.

Condiciones geológicas de los yacimientos catalanes de bauxita.

PRIMITIVO H. SAMPELAYO. Boletín del Instituto Geológico de España, tomo 41, pag. 1-147 i mapa geològic.— La comanda feta a l' Instituto Geológico de España quan el descobriment dels jaciments bauxitífers catalans ha sigut complerta pel treball que encapsala les presents ratlles. El nom de son autor solament ja ens indica la bondat d'aquesta nova publicació, de la que donem un petit extracte i breus consideracions.

En el capítol de geologia estudia mesuradament les formacions terciàries i secundàries de la comarca, essent digne d'especial menció el que torni a discutir l' edat de les capes inferiors de l' eocènic que foren erròniament atribuïdes pels enginyers del Mapa Geològic d'Espanya al Danià (Cretàc superior) i que nostre membre D. LLUÍS M.ª VIDAL demostrà ésser terciàries i en les que trobà en diferents indrets el *Bulimus gerundensis* Vidal. Anota també que la formació terciària que vé per sobre M. Bolet arriba per l'E. de Mediona travessant la riera pel Molí i segueix fins prop de M. Gelat. Havent seguit nosaltres aquests indrets, creiem que l'esmentada formació està mal representada en el mapa del Dr. ALMERA emperò no té l'extensió que s'indica en el mapa que acompanya aquest treball ja que indubtablement els guixos i carniols que es troben per sobre Puigcani i Masbajes són triàssics. Segurament que uns bancs calços que es troben en aquest indret així com per sobre el Molí, han donat peu a aquesta apreciació que amb tot respectem, encara que creiem són triàssics. Per la Plana Molinera on abunden carniols i guixos idèntics als